

عنوان مقاله:

خط فقر در استان سمنان طی برنامه های توسعه (۱۳۶۸-۱۳۸۳)

محل انتشار:

فصلنامه رفاه اجتماعی، دوره 7، شماره 28 (سال: 1387)

تعداد صفحات اصل مقاله: 24

نویسندگان:

Esmail Abounouri

Nader Maleki

خلاصه مقاله:

طرح مساله: هدف اساسی این مقاله یافتن پاسخ به این پرسش است که «آیا اجرای برنامه پنج ساله اول، دوم و سوم توسعه اقتصادی (۱۳۶۸-۸۳) موجب کاهش فقر در استان سمنان شده است؟». روش: در این راستا، خط فقر خانوار و شاخص های فقر در استان سمنان به تفکیک مناطق شهری و روستایی طی برنامه های اول، دوم و سوم توسعه به کمک اطلاعات هزینه درآمد، شاخص های قیمت و داده های خام آماری خانوارهای شهری و روستایی استان با استفاده از سیستم مخارج خطی (LES) با روش رگرسیون های به ظاهر غیرمرتبط تکراری (ISUR) برآورد شده است. یافته ها: خط فقر شهری از مبلغ ۱۰۴۲۷۹۱ ریال در سال ابتدایی برنامه اول توسعه، با بیش از ۱۷ برابر افزایش، به ۱۷۷۶۱۵۱۳ ریال در انتهای برنامه سوم توسعه رسیده است. در مناطق روستایی نیز خط فقر در ابتدای برنامه اول توسعه ۶۹۱۹۳۱ ریال بوده است که با حدود ۱۸ برابر افزایش در انتهای برنامه سوم توسعه به ۱۲۴۰۹۶۱۱ ریال رسیده است. نتایج: خط فقر طی سه برنامه توسعه در مناطق شهری و روستایی روندی افزایشی داشته و یکی از علل اصلی این افزایش نرخ بالای تورم بوده است. خط فقر در مناطق شهری همیشه بیش تر از مناطق روستایی بوده است. شاخص های فقر در مناطق شهری و روستایی استان سمنان در برنامه اول توسعه اقتصادی افزایش یافته، ولی طی برنامه دوم و سوم توسعه اقتصادی به صورت نسبی کاهش داشته است.

کلمات کلیدی:

FGT Index, Head-Count Index, Poverty Gap Index, Poverty Line, Semnan شاخص
FGT, نسبت سرشمار, نسبت شکاف فقر

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1846539>

